

КАПЛАРИ

Драги читаоче,

управо држиш нови број листа „Каплари“ као чврст доказ да новинарска секција ОШ „1300 каплара“ мисли на тебе. Да, наша мала дружина за тебе је поново припремила право шаренило занимљивог, духовитог и поучног штива. Оно што посебно треба да радује како старе чланове тако и тебе као нашег читаоца јесте успешно укључивање у секцију нових чланова, наших петака, који су имали тежак задатак да надоместе одлазак прекаљених новинара након њиховог завршетка основношколског образовања и одласка у средње школе.

Са њима у екипи, уз већ искусне чланове бритки умови и оштра пера наших малих новинара за тебе ће и у будућности пажљиво стварати текстове, имајући на уму твој узраст, интересовања и потребу да се стално усавршаваш и биваш бољи кроз нова сазнања.

До следећег изласка и читања, поздравља те
Новинарска секција ОШ „1300 каплара“

Хитлер, 1300 каплара и рекламе на РТС – у

Као да није довољно бити део нечега што су и савременици и потоњи бележници и тумачи историје именовали јединственим феноменом у свеукупној људског повести, животни пут Христифора Црниловића морао је још додатно да закривуда како би онај који је њиме ходио, заиста могао да каже: „Имао сам необичну судбину“.

Личне приповести попут ове која следи, обично садрже окамењену сентенцу „јунак наше приче“... Иако би називање Христифора Црниловића јунаком имало дебело утемељење и у литерано – стилском и у дословном значењу, нећемо то учинити јер је он био много више од јунака. Јер био је јунак, али и сликар, полиглота, интелектуалац, професор, истраживач српске традиционалне културе, колекционар и задужбинар те члан надреалне бојне формације назване „1300 каплара“.

И управо због ове последње одреднице, са његовом историјском фигуром и деловањем треба да буду упознати онајпоре они који свакодневно ступају и време проводе под кровом школе назване у част Христифора и другова.

Рођен је у Власотинцу 1886. године, а како скромна средина нетом ослобођена турске власти није могла да одговори на духовне потребе надареног младића, одлази прво у Београд да би се 1903. године запутио у Минхен где је школу сликања водио гласовити сликар и учитељ словеначког порекла, Антон Ажбе.

У школи су полазници узимали часове спремајући се за полагање пријемног испита на престижној Академији сликарске уметности. Осим нашег Власотинчанина по знање код професора Ажбеа, дошао је и младић скромних уметничких могућности, родом из малог места Браунау у Горњој Аустрији. На жалост по човечанство, код сликарског талента престајала је свака скромност која се може довести у везу са њим. У долазећим годинама и ужасним догађајима којима ће оне бити испуњене, његово име звучаће као клетва – Адолф Хитлер.

Очигледно надарени(ји) Србин брзо је привукао пажњу Аустријанца па је дошло до зближавања. Професор сликарства Карл фон Мара оставио је писано сведочанство о Хитлеровом интересовању за колегино мишљење које је ишло дотле да је понекад тражио и савете. Ипак, пријемни испит био је вододелница на којој ће се разићи путеви двојице будућих каплара. Овај „наш“ биће високо (оцењен и као такав примљен на Академију, а онај аустријски или прецизније аустро – угарски неће успети да савлада препреку па ће потражити срећу на другом месту. Притом, имаће прилично неуобичајен доживљај среће.

Први светски рат осим што им је обојици донео чинове каплара донео им је им је имезиво искуство који се потпуно супротно одразило на њихове личности. По завршетку рата један ће се посветити неуморном путовању по јужним деловима српског етноса трагајући за народним рукотворинама док ће други, прво на слободи, а потом и у затвору, ковати мрачне планове и развијати најстрашније

идеје које и данас, деценијама касније, изазивају најмучније асоцијације. Резултат рада овог првог биће сакупљање огромне збирке најразличитијих предмета и ношњи те 1600 фотографија које чувају сећање на нашег човека са краја 19. и почетка 20. века док ће други човечанство „задужити“ новим, још крвавијим светским сукобом, холокаустом, концентрационим логорима, рушевинама, прогонствима и сл.

Христифор Црниловић је свој рад обављао самостално, сопственим средствима, а несебичну помоћ, аматерску али драгоцену, пружали су му његови ученици којима је, у једној школи у Скопљу, преносио вештину живописања.

Почетком сваког школског распуста од скромне наставничке плате куповао би коња и кренуо у путовање Македонијом и јужном Србијом. Педантне белешке које је водио током путовања данас се чувају у музеју „Манакова кућа“ у Београду и броје чак 21.500 страница. Остатак плате трошио је на куповину народних ношњи, накита, керамике, посуђа, разног алата, оружја и свега онога што представља огледало и сведочанство о свакодневном животу српског обичног човека тог доба.

Све што је сакупио оставио је на поклон свом отачаству, а дом његове збирке данас је поменута Манакова кућа која се налази у Београду, тачније у улици Гаврила Принципа број 5. Управо тамо је начињен добро познати кадар видљив свима који се затекну поред телевизијског пријемника на којем је програм Радио телевизије Србије, тачније онај неомилени део кад се емитују

рекламе. На најавној шпици реклама види се део народног блага који је скупио марљиви каплар.

На жалост, живот испуњен личним трагедијама (брат Александар умро током повлачења кроз Албанију, а брат Урош погинуо у Априлском рату 1941. године) био је испуњен и недаћама на економском и друштвеном плану. Наиме, са успостављањем нове комунистичке власти дошло је и ново време које није марило за старе ратнике. Умро је 1963. године, намучен и заборављен, гладан и разочаран. Према последњој жељи израженој у једном писму упућеној сестри Зори, сахрањен је у Власотинцу. Пред смрт је писао: „А ти, немој да ме заборавиш! Сахрани ме у Власотинцу! Ту, све некако мислим, уз вашу (имао је још једну сестру, прим. аутора) бригу, барем ме неће прекопати“.

Уз сазнање да „наш“ каплар има везе са овим, можда рекламе почнемо другачије да гледамо

Школске актуелности

Пројекат "Оснаживање породице"

У нашој школи смо, по други пут, почели са реализовањем Програма оснаживања породица. Програм ће се реализовати сваког четвртка од 18:00 до 20:00 часова наредних седам седмица. Програмом је обухваћено 15 породица ученика петог, шестог и седмог разреда. Активности су осмишљене тако да се родитељима пружи подршка да делотворно дисциплинују и усмеравају своју децу, а млади да почну више да цене своје родитеље и да науче вештине савладавања стреса и вршњачког притиска.

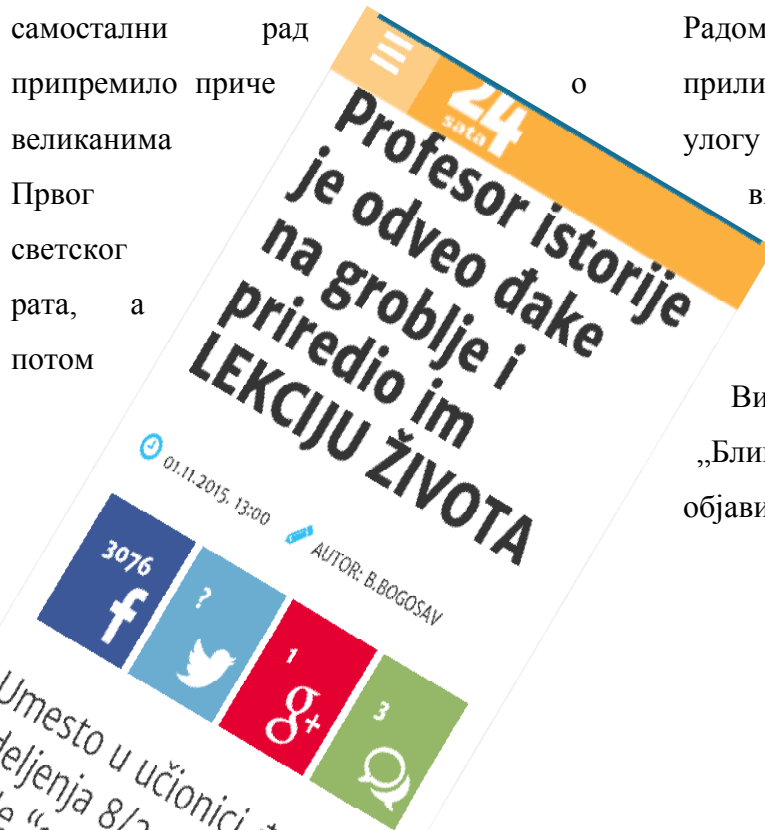

Час историје за новине

Ученици 8-2 под руководством наставника историје Марка Пиштала били су реализатори једног часа историје, толико несвакидашњег да је привукао пажњу и представника тзв. седме силе. Наиме, петоро ученика је кроз самостални рад припремило приче о великанима Првог светског рата, а потом

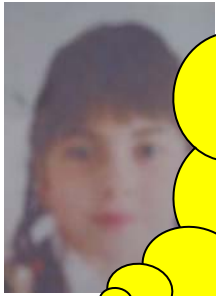
резултате свог малог истраживачког напора презентовали наставницима, друговима из одељења и представницима медија. Овако сачињена експедиција обишла је гробове Николе Пашића, Милунке Савић, Николаја Хартвига, Радомира Путника и Живојина Мишића приликом чега су ученици преузимали улогу наставника и водича показавши висок ниво како информисаности тако и елоквентности и вештине презентовања.

Високотиражни дневни листови „Блиц“ и „24 сата“ направили су и објавили прилоге о овом догађају.

Мудре мисли наших најмлађих:

ИМАТЕ ЛИ ПРАВА НА ОДМОР?

Сва деца имају право на одмор. Када дођем кући из школе, ја се мало одморим, па урадим домаћи. Касније се играм са братом или читам књигу.

Мађа Николић, 3/2

Свако има право да се одмори, па чак и ја. Мени је одмор када изађем напоље или када читам књигу.

Нађа, 1/2

Свако мора имати право на одмор после напорног рада у школи. Ја се одмарам тако што гледам цртане филмове после ручка или легнем на кревет и читам књигу.

Јелка Ђурчин, 3/2

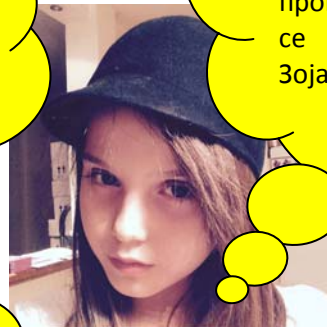

Свако има право да се одмори. После напорног рада у школи. Када дођем кући из школе, прво урадим домаћи, па се после одмарам тако што гледам ТВ програм или читам књигу.

Мима, 3/2

Сва деца на света имају право на одмор. Када дођем из школе, урадим домаћи, па се одмарам тако што гледам ТВ програм, читам књигу или се играм.

Зоја, 3/2

Сви имају право на одмор. Када дођем из школе, ручам па се онда мало поиграм или читам књигу. После тога учим.

Лаура, 3/2

Сви имају право на одмор. Када дођем из школе, урадим домаћи. После прошетам са другарима, а када дођем кући, читам књигу са мамом.

Сва деца на свету имају право да се одморе! Када дођем уморна из школе, прво урадим домаћи. После лежим, седим или се играм.

Срна Веиновић, 3/2

И обућа има причу

Конверс „СТАРКЕ“

Као једна од најприсутнијих марки обуће у америчкој поп култури чији фанови варирају од младих скејтера преко окорелих металаца до Мишел Обаме, „старке“ се могу похвалити историјом која је живописна колико и палета боја у којима се ова обућа производи. Оне су ремек-дело препознатљивог дизајна, са глатким линијама и контрастом у текстури платна и вулканизиране гуме, а црно-бели почечи ових патика имају корене у кошарци. Компанија Конверс,

коју је 1908. године основао Маркиз Милз Конверс у Молдену (Масачусетс), почела је као компанија која се највише бави производњом зимских ципела и чизама са гуменим ђоном. За неколико година, фирма се проширила на тржиште за спортску обућу, усредсређујући се у почетку на спортове као што су тенис, нетбол (спорт који се развио из ране верзије кошарке) и фудбал. Прве кошаркашке патике, Конверс Ол Стар, пуштене су у продају 1917, да би се човек који је заслужан за њихов успех, Чарлс „Чак“ Ејч Тејлор, прикључио овој причи неколико година касније. Тејлор, код кога се још док је био активан кошаркаш у средњој школи јавила љубав према старкама, 1921. године успео је да се домогне посла представника и продавца у фирми чије име ће прославити.

Овај харизматични млади предузетник је помогао да се усаврши дизајн патике како би се побољшао учинак на терену, али он је, такође, био надарен за маркетинг. Имао

је таленат за умрежавање као и импресивно знање о историји кошарке. „Његов живот је био изванредан“, изјавио је за Филадельфија Инквјајер Џоу Дин, бивши шеф продаје компаније Конверс. „Није било особе која га не

воли, а познавао је свакога. Ако си тренер и желиш да нађеш посао, позовеш Чака Тејлора. Тејлор је обуо ову патику и претрчао са њом целу Америку долазивши у главне центре за обуку кошаркашких тренера, све време промовишући предности патика. Гепек његовог белог

кадилака био је пун Конверсе старки. Хвалио је гумени ђон и платнени или кожни горњи део патике, чији је првобитни модел био браон са црним детаљима. Тејлор је толико утицао на промоцију и побољшање патике да је 1932. године Конверс променио име патике и назвао је по њему, додат је његов потпис са обе стране Ол Стар логотипа на апликацији који ојачава унутрашњи зглоб патике. Исте године су додате и рупице за вентилацију. Године 1936. Тејлор је дизајнирао беле Чак Тејлор старке са капицом на прстима, званичне патике америчког тима на првом олимпијском шампионату у кошарци одржаном на летњим Олимпијским играма у Берлину (тамо су освојили златну медаљу).

Истичући патриотске боје -плаву и црвену на ђону и логотипу, овај легендарни модел је био званично прихваћен као обућа за припрему америчке војске током Другог светског рата. Златно доба старки траје од 1940-их до 1960-их када су старке постале најпопуларније патике

у свим спортским активностима (и када је вероватно изнедрена једна генерација спортиста са равним табанима). Сматра се да је на врхунцу овај бренд држао 80% америчког тржишта патика. У овом периоду дошло је до нових измена на моделу, 1949. су уведене култне црно-беле Чак Тејлор старке, а 1957. плитке старке назване „Оксфорд Чак“. Тек су се 1960-их година на тржишту појавиле Чак Тејлорове патике у боји, као одговор на захтев кошаркашког тима који је желео да им се патике слажу са опремом. Упркос томе што су наследиле титулу најпродаванијих патика за кошарку свих времена, коло среће се окренуло против Чак Тејлор старки. Крајем 70-их година прошлог века, услед помаме за трчањем која је завладала у свету фитнеса, на тржишту се појавило мноштво квалитетних патика чувених робних марки као што су Најк, Адидас и Пума, заједно са низом модернијих патика за кошарку.

Кошаркаши из НБА су носили Чак Тејлор патике, а они су били најбољи и зато су сви желели да их носе. "Када сам играо са Нетсима, имао сам кожне старке са потписом Мајкл Реј Ричардсон, које су вределе 19,95 долара по пару. Добре су то биле патике на изглед, али не баш права ствар за играње кошарке у поређењу са Ер Џордан патикама. Морао сам да користим улошке за патике када сам носио Чак Тејлор старке“, присећа се Мајкл Реј Ричардсон, бек Никса, Голден Стејт Ворриорса и Њу Џерси Нетса од 1978. до 1986.

Конверс је такође изгубио своје тајно оружје када је Тејлор преминуо 1968. године, годину дана након што је примљен у кошаркашки Хол славних. Поновни процват трајао је кратко током 80-их и 90-их година, подстакнут појавом гранд културе, за коју се најчешће везује име Курта Кобејна, означио је промену судбине овог бренда у погледу културе. Старкама је ишло у прилог то што су приступачне и одлично дизајниране, а сада су биле доступне и старке разноврсних материјала и различитих боја, чак и верзије старки до колена. Стога су оне преплавиле „беби-бум“ генерацију као главни представник “кежуал” обуће откако је 1950-их Џејмс Дин фотографисан у конверс патикама. Ове клинце нису занимали кошаркашки корени патика. Када су питали Томија Рамона, бубњара групе Рамонс, ко је Чак Тејлор,

он је одговорио: „Мислим да је био тренер кошарке или нешто слично. Не знам. Правио је јефтине патике“.

Оно што је играло кључну улогу у раној историји Чак Тејлор старки, поред гуме која се не клиза, јесте други главни чинилац, који ће повести старке у будућност. Након неколико промена у пословању, почетком 21. века бренд је, заокупљен проблемима, доживео фијаско и 2001. године покренуо стечајни поступак. У спас се појавила компанија Најк која је преусмерила Конверс са извештаја о учинку ка креативном изразу, радећи са низом утицајних сарадника. Међутим, нова поигравања уметношћу укључују ограничену серију старки направљену од 2 исечена сликарска платна уметника Нејта Лоумена, од којих се сваки пар продаје за 25.000 долара. Изгледа да је ово решење упалило, Конверс је продајом у 2012. години зарадио 1,4 милијарде долара више, у односу на 2002. годину, када је зарадио 205 милиона долара. Постао је постао изузетно прилагодљив. Успева да премости јаз између спортске обуће и елегантне обуће за сваки дан, а чак се ушуњао и на неке свечане прилике. Глумица Кристен Стјуарт воли да их носи на црвеном тепиху, а одређене старке се сада јављају као модеран избор за венчања.

„Смислили смо једну паметну идеју за наш бренд, а проистекла је из наше везе са креативном заједницом“, изјавио је за Футвер Њуз извршни директор компаније Конверс, Цим Калхун. Додао је да им је тренутно приоритет да ово буде бренд који „производи за уметнике и који је инспирисан уметницима“. Поштујући наслеђени дизајн овог бренда, следећи корак компаније Конверс било је недавно затварање погона за производњу патика за кошарку по први пут откад је њихова производња почела пре сто година. Повучен је потез који је представљао „олакшање“, како је признао Калхун. „Толико смо се плашили да се оставимо, нарочито кошарке, да смо уложили доста напора покушавајући да останемо у игри (на том пољу). Поново смо открили чињеницу да наша прошлост није повезана једино са светом спорта“, рекао је Калхун Еф-Ену. И док се њихов оквир још није изменио, будућност Чак Тејлорових старки је, дословно, празно платно.

Кара Делевић - животопис топ модела

- Манекенке у иностранству добију 1200 долара по ревији, а Кара Делевић и до 50 пута више. До сада је, према писању медија, зарадила око 2,5 милиона евра.
- Позната глумица Џоан Колинс је кума Каре Делевић.
- Једна од ретких која може да се похвали да је одбила удварање Леонарда Ди Каприја.

Наташа Грбовић 7-2

Школски хумор

#

Кара Делевић (Cara Delavigne) је британски топ модел, глумица и певачица. Рођена је 1992. године у Лондону. Освојила је награде за најбољи модела 2012 и 2014. Радила је са брендовима као Барбери, Долче & Габана, Шанел. Као глумица остварила се у филмовима „Ана Карењина“ и „Градови на папиру“, „Пан“, а на добром је путу и да постане нова Бондова девојка у једном од наставака култног филма о најпознатијем шпијуну. Њен први ход пистом био је у фебруару 2011. године. Кара је лице Барбери кампање за лепоту. Претходно је била лице у кампањи исте куће за пролеће 2011. и 2012. Такође је учествовала као модел на ревији 2012 Викторија Сикрит. Незванично је власница најпознатијих и најпрепознатљивијих обрва на свету.

Занимљивости:

- По сопственом признању болује од псоријазе због чега пати од мањка самопоуздања.
- На почетку каријере велики проблем јој је представљало ходање у високим штиклама.

Након одговарања математике ученик пита наставника: Наставниче, како сам знао?

Ма за десет-одговори наставник- пишемо 1, а памтимо 0.

Фудбал*

СПОРТ

Спорт свако воли
На терену и у школи
На путу, у сали
Њиме да се бави

Да победи свако хоће
Али пре тога да поједе
здрави воће

Здрави да се храни
Да тренира у хали
Да буде здрав
Да игра као мрав
На сваком терену
Победу у свему.

Соња Станковић 7-2

Фудбал је игра права,
у њој учествују лопта и
више другара.

И тако се играју целога
дана.

Фудбал је игра на два гола,
кад те неко фаулира
„прогуташ“ мало бола.

Ту се трчи, пада, дрибла,
скаче,

Ту се радује а понекад и
плаче.

Ал` то није ништа кад
знаш

чему ти срце тежи

да видиш лопту у
противничкој мрежи.

Андреј Јосифоски 5-3

*песма је заузела треће
место на општинском
такмичењу 2014/2015

ЈЕСЕЊЕ ДОБА

Прође топло доба

Дође време да се јесен
проба.

Мачке и врапци

Љуту борбу воде

Врапци тужно цвркућу

За себе траже кућу.

Прошло је доба лета

Дошло време да се бунда
„шета“.

Штета да пси на улици
гладују

Док мачке у парку царују.

Врапци се у рупу забили

На песму су скроз
заборавили.

Софија Крстевски, 4/1

ЧУВЕНО VII

Три сам ноћи преноћила
и три мора препливала
и три горе прегазила
док је нисам нашла
ОШ "1300 каплара".

Та школа има одличне ђаке
и то оне ђаке, весељаке.
У тој школи постоји
чувено одељење,
чудно одељење,
једино на свету.

Ово одељење
зна да пева,
Ово одељење
зна да учи,
али не уме
да наставнике мучи.

Кад куца зарежи
они кажу "Бежи".
Па какво је то
чувено одељење,
чудно одељење,
једино на свету?

Па то ти је чувено VII
најгори ни један

ПЕСМА О ЛИШЋУ

Кад нам јесен дође
И лето нам прође
После хладне кише
Жуто лишће стиже.

Шушка лишће жуто
Опало и круто,
А гранчице танке
Савиле се пуно
Кад` је ветрић дуно

Софија Крстевски, 4/1

Школски хумор

Учитељица се прекорно обраћа
ученику: Па ја сам у твојим годинама
већ знала да читам, пишем и вршим
једноставније рачунске операције.
Па види се да сте имали добру
учитељицу, одговори овај покуњено.

Пита отац сина: Јеси ли исправио ону
јединицу из математике?
Син: Нисам, изгледа да је написана
хемијском.

Последњи заштитник Неготина

Хајдук Вељко Петровић био је чувени јунак Првог српског устанка. Био је толико познат по храбрости, да о њему певају многе народне песме, помиње се у анегдотама, а о њему је писао и најзначајнији сведок Првог српског устанка, Вук Стефановић Караџић.

Хајдук Вељко је био висок и витак, смеђокос, са танким и негованим брковима. Имао је дугачко и уско лице, широке усне и мало повијен нос. Читавог живота желео је да постане хајдук, а кад му се жеља остварила, с поносом је то истицао.

Једва је чекао битке са Турцима. У бојеве је полазио са музиком и са музиком се враћао из њих. Често се са малим бројем војника супротстављао много надмоћнијој турској сили, а захваљујући јунаштву и војној вештини, често је и побеђивао.

Међутим, то није могло да траје заувек.

Може се рећи да је био лудо храбар и да је сам крив за своју смрт. Пред крај Првог

српског устанка, 1813. године, бранио је Неготин са четристо до шесто војника од турске војске која је бројала око шеснаест хиљада људи. Не мислећи да може да погине, Вељко је храбрио саборце и издавао наређења не кријући се од турских нишанија. Наравно, Турци су га препознали и убили.

Кад је погинуо, Вељко је имао између тридесет и четрдесет година, а иза њега је остала чувена изрека: „Главу дајем, Крајину не дајем!“ Упамћена је и његова прека нарав које се плашио и сам Карађорђе.

Дубоког гласа, у лепом оделу, храбар и вешт восковођа, Вељко је остављао снажан утисак на своје савременике, али недостатак опрезности и промишљености условио је његову прерану смрт. У српској историји и књижевности Хајдук Вељко Петровић забележен је као један од највећих јунака не само свог, него свих времена.

Путовање у земљу фараона

Египат је настао око 3500 год. пре.н.е и представља једну од најстаријих држава у историји, а са разлогом се сматра једном од најразвијенијих цивилизација тог времена. Усавршили су многе науке: медицину, алгебру, геометрију, астрономију. Писмо које су користили назива се хијероглифи.

Територијално су се простирали око реке Нил, која им је била „жила куцавица“. Владаре су називали фараонима, а основна дужност им је била да воде државу и чувају храмове. Најпознатији владари су: Рамзес II, Рамзес III, Кеопс, Клеопатра, Тутанкамон док је најважније божанство представљао Амон Ра. Стари Египћани су били многобошци, као и многи народи тог времена. Веровали су у загробни живот, што се види по мумијама из тог периода. Сам процес балсамовања је трајао 70 дана. Фараони су били сахрањивани у пирамидама којих је до сада их је пронађено 46, а сматра се да их има још. Највећа пирамида је она фараона Кеопса, настала у 27. веку пре.н.е, испред које се налази чувена Сфинга. Поред Кеопсове пирамиде познате су Кефренова и Микеринова пирамида..

Неколико занимљивости о старом Египту које можда нисте знали:

-Египћани су први склопили мировни споразум у историји (са Хетитима за време владавине Рамзеса II)

-Мед су користили за одржавање лепоте (Клеопатра се купала у меду и млеку)

- Жене у Египту су имале више права од других жена тог времена.

- У Старом Египту шминкали су се и мушкарци и жене, а веровало се да шминка има магичне моћи исцељења.

- Реч “фараон” је настала првобитно као надимак за краља, а значи “велика кућа”, пошто се веровало да је тело владала заправо кућа у којој станује бог.

- Египћани су пирамиду звали “мер”, али значење овог израза није познато.

- Реч “пирамида” потиче од грчког “пирамис” – у питању је био колач у овом облику.

Када би Кеопсову пирамиду исекли на коцке од 30 кубних центиметара, било би их довољно да се опаше Месец три пута.

- Најстарија хаљина на свету је из Египта и стара је 5.000 година.

Сматра се да је сфинги нос поломио исламски свештеник Саим ал – Дар који је у 14. веку обешен због вандализма

Вампири?!

Вампир -реч словенског порекла и значи: биће које се храни људском енергијом (обично у виду крви).

Зар нисмо сви слушали приче о вампирима, гледали филмове, читали... Зар се нисмо сви питали да ли они постоје и да ли су опасни?! Постоји много легенди о вампирима, а једна од њих је нарочито занимљива зато што има историјску подлогу. То је прича о принцези Елеонори Ван Шварценберг.

Елеонора је живела у XVIII веку у Бохемији (област у Чешкој Републици). Није могла да затрудни а жарко је желела дете јер би тиме обезбедила следећег владара ове чешке области. Мислила је да ће јој вучје млеко помоћи да остане у другом стању, због чега су јој дворски ловци доводили дивље вучице. Пошто те животиње нису биле навикнуте да се музу, испуштале су страшне, продорне крике који су одјекивали кроз ноћну тишину изазивајући језу и страх становника села. Сељаци су сматрали да ти крици потичу од људи којима принцеза пије крв, због чега су је прозвали вампирском принцезом. Чак је и њен лекар мислио да је Елеонора вампир.

Принцеза је добила сина наследника, али је добила и рак. Сматрајући да јој је вучје млеко помогло да постане мајка, мислила је да ће јој помоћи и у лечењу па је пила све више вучјег

млека, због чега су слушкиње музле све већи број вучица. Језиви крици непрекидно су одјекивали из принцезиног дворца.

Бледа и деформисана од тешке болести, принцеза је почела и да личи на представу о вампиру, па сељаци више нису смели да изговоре чак ни њено име. На крају је страх од „вамписке принцезе“ толико порастао, да су јој, кад је умрла, одсекли глави и ставили поред ногу, а онда су запечатали њен гроб да принцеза-вампир не би могла да изађе и пије крв по селу.

Пре неколико година историчари су покушали, али нису успели да га отпечате. Највише што су постигли било је да пробију мали отвор кроз који су провукли камеру. Принцезе није било у гробу!

Да ли вампири стварно постоје? Никада нећемо сазнати.

Василија Јаковљевић, ученица V3

Загонетна прича о нерешеном случају постаје опсесија многих који верују да је убица даље на слободи. Пет потврђених и преко 20 непотврђених убистава почињено је у периоду од децембра 1968. до октобра 1969. у области Сан Франциска од исте особе, такозваног Зодијака. Данас, скоро 50 година после нестанка убице, људи широм Америке тврде да баш они знају истину о овим злочинима; да су њихови очеви, синови, комшије или пријатељи заправо крили свој идентитет Зодијака.

20.12.1968. је датум који би двоје младих заувек памтили: њихов први излазак. Ипак, тај дан биће памћен по терору који се одиграо након што су ови тинејџери отишли на усамљено језеро у потрази за приватношћу уместо на божићни концерт. Момак по имену Дејвид Феридеј у пратњи Бети Лу Џенсон вози ауто његове мајке до обале удаљене неколико километара од Сан Франциска, где стаје. Њих двоје слушају радио и уживају у изолацији од остатака света, али око 11 сати, њихово тајно место је нарушено када је још један ауто паркиран тачно иза њиховог. Човек са пиштољем излази из свог возила и почиње да пуца у њиховом правцу. Бети Лу излази из аутомобила и покушава да побегне. Дејвид се труди да прати Бети, али је упуцан у главу на излазку. Џенсонова успева да начини неколико корака, али бива погођена пет пута у леђа. Убица седа у своја кола и одвози се са места злочина. Минутима касније, полицији стиже позив од локалца који је угледао тела поред пута. Сви су изненађени и уплашени: ко би могао хладнокрвно да убије двоје невиних тинејџера? Наравно, тада нису знали да је ово само почетак ноћне море која ће

НАЈВЕЋА МИСТЕРИЈА И НОЋНА МОРА САН ФРАНЦИСКА

пратити Сан Франциско годинама, зато што је ово прво убиство које је починио човек по имену Зодијак.

Дан државности у САДу 1969. обележио је следећи у серији злочина. Сценарио је сличан: момак и девојка паркирају своје возило у близини једног парка и остају унутра. Ипак, овог пута, након што се убица паркира, излази из кола и одмах зове полицију. Каже да би волео да пријави дупло убиство и да је он убио жртве револвером калибра 9мм. Завршава позив реченицом: „Убио сам и оно друго двоје”. Пуца младом пару у главу пре него што стигну да побегну, али када полиција стиже, обоје су и даље живи. Девојка, по имену Дарлин Фарин, умире на путу до болнице, а мушкарац, Мајк Мижо, успева да преживи, но пошто је упуцан с леђа, не може дати опис нападача.

Три недеље после другог злочина, писмо стиже у дневне новине Сан Франциска. У њему пише да признаје три убиства и четврто убиство у покушају и каже да ће наставити да убија. Поред текста, у коверти се налазило и једно парче папира са шифром која би открила његов идентитет. Прети да ће, ако његово писмо није одштамано на насловници сутрашњих новина, починити прво масовно убиство. Део шифре је одштампан и убрзо је цео текст декодиран, али није садржао ништа о томе ко је убица, већ само о томе како воли да убија.

Само недељу дана касније, још једно писмо стиже. Убица је љутит што цело шифровано писмо није објављено и обећава да ће убити поново. По први пут се потписује са „Зодијак”.

Ново убиство десило се два месеца након шифрованих писама. Зодијак је поново напао девојку и младића. Овога пута, несрећни пар били су Брајан Хартнау и Сесилија Шепард. Убица је на плажи изнабадао Брајана седам пута, а затим и Сесилију десет пута. Шепардова је близу обале искрварила до смрти, а Хартнау је преживео и постао прва особа која је дала детаљан физички опис Зодијака. Носио је маску која је прекривала целу главу и врат, а преко ње је носио наочаре.

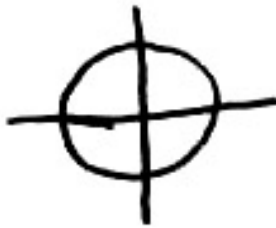
Следеће убиство почињено је данима касније. Неухваћени злочинац седа у такси и започиње разговор са таксистом, само да би га на првом семафору упуцао у главу и убио на месту. Оно што Зодијак није знао је то да је овај напад видела група тинејџера, који су одмах позвали полицију. Полиција зауставља Зодијака, који је био у близини крвавог таксија. Ипак, пошто су деца пријавила убицу као црнца, полицајци не знају са киме заправо разговарају, и пуштају хладнокрвног убицу да настави својим путем.

27. октобра 1969. полиција објављује прецизну скицу Зодијака и то постаје једини траг у истрази. Истог дана дневним новинама стиже још једно писмо од Зодијака у коме исмева полицију и признаје убиство таксисте. На крају писма прети да ће разнети школски аутобус пун деце, са истим условом као и раније. Сви верују да је Зодијак

способан да испуни своје обећање, и зато писмо у целини бива објављено.

Новембар исте године не доноси нова потврђена убиства, али средином месеца још једно писмо стиже новинама у коме Зодијак каже да се враћа и да признаје 37 убиства, али после тога нестаје заувек.

До данашњег дана случај остаје отворен и мистерија живи, ипак, последњих година ово је више занимљива прича него права истрага.

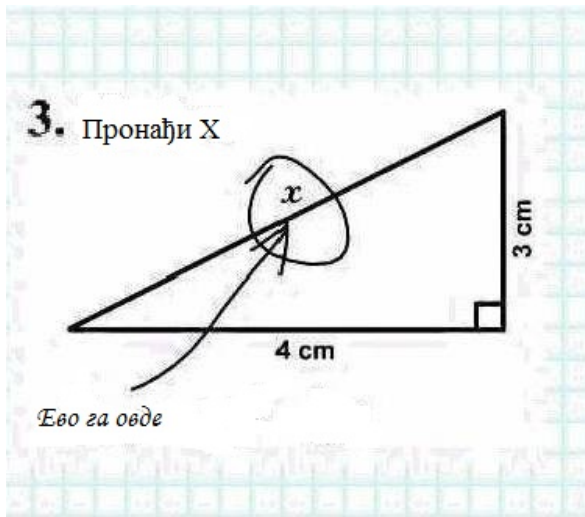
Знак који је Зодијак користио уместо потписа

Да ли сте га видели?

Такозвани фото - робот начињен према описима оних који су имали несрећу да сретну Зодијака

Миланка Ловић VIII1

Занимљива математика

Пуж се креће уз брдо из тачке А до тачке Б брзином од 2 метра на сат, а затим, без задржавања, истим путем се враћа низ брдо, брзином од 6 метара на сат. Којом средњом брзином се пуж кретао на целом путу (у оба смера)?

У касарни је постројено осам колона војника. Број војника у две суседне колоне увек се разликује за један. Да ли број постројених војника може да буде 107?

Да ли можете 20 јагода да поделите петорици дечака тако да ниједан од њих не добије паран број јагода?

У једном месецу у једној години три недеље су пале на парни датум. Који је петнаести дан тога месеца?

Средњу брзину добићемо када цео пређени пут у одласку и повратку поделимо са укупно потрошеним временом. Односно, $v = 2s : 2s/3 = 3m/h$ (где је s пут од тачке А до тачке Б, а v средња брзина).

Укупан број војника у две колоне је увек непаран број. Како је укупан број војника збир четири непарна броја, а то је увек паран број, број војника не може бити 107.

Не, јер би у том случају збир јагода био непаран број.

Тај месец мора да има пет недеља односно оне морају да падну 2, 9, 16, 23 и 30. у месецу што значи да је 15. у том месецу субота.

Чуда која су обрадовала свет

Весна Вуловић, Јулијана Кепке и Бахија Бакари се можда никада неће упознати, али ће њихова имена заувек бити записана у аналима авионских несрећа.

Иако су све пале са великих висина, Весна Вуловић је пала са највише висине од 10160 метара и она држи Гинсов рекорд. Авионска несрећа у којој је била Весна Вуловић се десила 1972. године. Тада је имала 22 године и није ни планирала да оде на пут, али је замењивала једну стјуардесу такође по имену Весна. Била је везана на задњем седишту "

Јатовог" авиона ДЦ9-30 када се авион срушио на снегом покривену планину.

Следеће године се срушио авион компаније "Локид Електра". Јулијана Кепке, која је тада имала 17 година, је са мајком кренула на пут како би провела празнике у Пукапију. Иако је лет требао да буде јако кратак, негде око један сат, обе су биле јако уплашене зато што су већ два авиона из те компаније имала удес. После једно двадесетак минута већ су се опустиле и опуштено разговарале са другим путницима. Одједном су улетели у густе облаке и авион је кренуо да пада. Јулијана је од мајке желела да чује утешне речи, али уместо тога је само чула: "Ово је крај!" Јулијана није могла да верује шта је управо њена мајка рекла. Авион се распао још док је био у ваздуху. Пошто су Јулијанини родитељи били професионални зоолози Јулијана је знала да се снађе у прашуми и када је видела да је авион пао у прашуму знала је шта треба да ради. После једанаест дана неке дрвосече су је пронашле и брзо је одвеле у најближу болницу.

Авионску несрећу је преживела и Бахија Бакари и то 2009. године. Док је са мамом путовала на Коморска острва да би летњи распуст провела са баком и деком. Авион је био из компаније "Ербас 310". Бахија је била несвесна шта се догађа, последње чега се сећа је да се нашла усред океана. Проблем је био то што Бахија није знала да плива. На сву срећу се близу ње нашао део распалог авиона. Ухватила се за њега и тако плутала више од 13 сати све док је на крају нису пронашли морнари који су пролазили туда.

Приче о ове три девојке никада не треба да се забораве.

Саветујемо вас

Чланови новинарске секције који су се окушали у спортским водама имају рецепт за успех.

Послушајте!

ФИЛОЗОФИЈА УСПЕХА

1. Маштај о достигнућу
2. Маштај да уђеш у историју (*да својим резултатима испишеш историју*)
3. Учини људе срећним (*породицу, публику, пријатеље, саиграце, себе, тренера*)
4. **СТАВ ЈЕ СВЕ** (*понашање је много битно*)
5. Када верујеш у себе све је могуће
ВЕРА У СЕБЕ ЈЕ ПРЕДУСЛОВ
СВАКОГ УСПЕХА
6. Уживај у животу - тренингу (*тренирај да победиш*)

**ТРЕБА ДА УЖИВАШ У ТРЕНИНГУ,
ДА ВОЛИШ ЛОПТУ И ДА
ТРАЖИШ ЈОШ – ТАДА МОЖЕ
БИТИ НЕШТО
ДА БУДЕШ СРЕЋАН - А НА
ТРЕНИНГУ И ПОСЛЕ ЊЕГА
СВАКИ ТРЕНИНГ ТРЕБА
ТРЕНИРАТИ СА ВЕЛИКОМ
ЕНЕРГИЈОМ
РАЗВИЈАТИ ПОБЕДНИЧКИ ДУХ
100%**

ИГРАЧ – НАЈВАЖНИЈЕ ЈЕ
ДА:

1. **ВИДИ**
2. **МИСЛИ**
3. **РЕАЛИЗУЈЕ**

**НАЈВАЖНИЈЕ НА УТАКМИЦИ
ДА СИ ПРИПРЕМЉЕН - ТЈ. ДА
ИМАШ ПОВЕРЕЊЕ У СЕБЕ –
КОНЦЕНТРАЦИЈУ И
ДИСЦИПЛИНУ**

**МИСЛИ ВЕЛИКО, РАДИ
ВЕЛИКО, БУДИ ВЕЛИКО!**

Постоје три врсте људи

ПОСМАТРАЧИ – који само
гледају

ГУБИТНИЦИ – који не
покушавају (*не знам, не могу*)

ПОБЕДНИЦИ – који покушавају
сваки дан, желе и верују у то што
раде

УСПЕХ

КАО ШТО ЋЕМО И
МИ УСПЕТИ

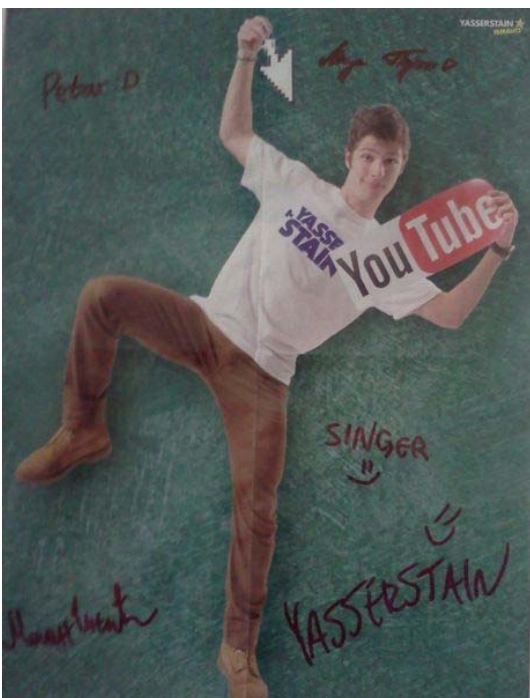
МИСЛИТЕ О ТОМЕ!

Ања Вељковић, 8-1

ЈУТЈУБ (*YOUTUBE*)

Јутјуб је једна од најпопуларнијих веб страница на свету за гледање, постављање и дељење видео снимака. Основала су га три бивша радника компаније „ПејПал“, средином фебруара 2005. године. У октобру 2006. године,

„Гугл” је објавио да је купио компанију за 1,65 милијарди долара. Доступан садржај укључује видео клипове, ТВ клипове, музичке клипове, и друге садржаје као што су гејминг, кратки оригинални, и образовни клипови. Већину садржаја на Јутјубу су стављали појединци, али

и медијске корпорације. Нерегистровани корисници могу само да гледају видео снимке, док регистровани корисници могу да стављају видео снимке. Најпознатији јутјубер је „ПјуДиПј” (*PewDiePie*) који се прославио играјући игрице и стављајући их на Јутјуб. Он до сада има 10 билиона прегледа и чак 40 милиона претплатника. Такође су познати „Смош” (*Smosh*) и „Нигахига” (*Nigahiga*) који праве духовите скечеве, док „Смош” има и свој филм. Један од најпознатијих српских канала је „Јасерштајн” (*Yasserstain*) који прави духовите скечеве, и има преко 230 хиљада претплатника. „Звогањ” је један од растућих канала са оригиналном идејом, који прави духовите анимације, који је за само месец дана добио 70 хиљада претплатника и више од 7,5 милиона прегледа. Са обзиром на то да живимо у ери Интернета те да исти има велики утицај на наше животе, са разлогом се може се рећи да смо „сајбер генерација”!

Лазар Чабаркапа 8-1

Аниме

Аниме је врста анимације пореклом из Јапана која је постала једна од најпопуларнијих у 21. веку.

Цртаћ који је свет преузео једним ударцем

Нови аниме који се тек скоро појавио “Уан панч мен (One Punch Man)” је серијал о човеку Саитами (који је назван по месту у јужном Јапану) који је после трагичног догађаја постао један од најјачих људи на планети Земљи.

Шонен –

прича о
одрастању

Можда сте за
овакве аниме

већ чули или
сте их

гледали
нисте

али
знали
имају

да
овако

специфичан

назив који на јапанском буквално значи неколико година. Најчешће се ради о младом дечаку у школи и његовој причи. Неки од популарних из ове групе су “Уан пис(One Piece)“, Наруто, Змајева кугла...

One Piece Пиратски свет где је теже бити пират него у стварном животу

Овај аниме који већ дуго наставља да прати причу Манки ди Луфуа, пирата у покушају док се спријатељује са људима који ће му помоћи да постане најјачи пират у томе свету. Још док је био мали он је себи направио проблем када је појео ђаволје воће и изгубио могућност пливања али је зато придобио моћ растегљивости попут гуме.

Наруто – прича о дечаку који је имао више од наде

Наруто је аниме на којем ради Масаша Кишимото. Прича говори о дечаку са духом демона заробљеном у њему. Он покушава да постане један од најмоћнијих нинџи у селу Конохе Хокаге. Међутим, пут до остварења, прекривен је најразличитијим препрекама и опасностима. Серијал се завршио напунивши тачно 220 епизода, док Наруто Шипудин који и даље траје до овог дана има 440 епизода. Овај аниме је често препознаван по филер епизодама које су обично пуне приче или ходања/трчања али ми фанови и даље остајемо одани чак и уз такве епизоде.

ПОРЕКЛО:

-Пси су настали од азијског вука који је одабрао да живи у близини људи, а то се развило у присну везу између човека и вука, сковану пре 15.000 година. Пси су најстарији сисари месождери које је човек припитомио.

Азијски вук

Чау - чау

Јапански акита

Пекинезер

-Сибирски хаски, чау-чау, шар-пеј, акита, шибана, пекинезер су генетски врло сродне азијском вуку.

-Селективним одгајањем постизали смо жељени изглед и величину, такође и разне способности. Али без обзира на разне улоге које им намењујемо, пси нам дарују нешто што ретко која животиња може-пријатељство.

*Уобичајене навике паса:

1. Зашто пси лижу своје власнике?

-На овај начин љубимци исказују љубав и приврженост, али ово је и један од начина да привуку пажњу. Пси лижу људе ради прикупљања информација о њима (путем рецептора у носу и устима).

2. Зашто пси завијају?

-Завијање је облик комуникације код паса. Завијањем пси изражавају неку жељу, углавном тежњу за дружењем и више пажње. Пси завијају и када чују звук сирене или музику.

3. Зашто пси предњим и задњим ногама гребу по земљи?

-Гребући по земљи пас обележава свој терен и остављајући траг обавештава друге псе да је туда прошао.

*Хероји за памћење у 2013: Животиње које су ризиковале своје животе како би спасиле туђе!

-- Колико су пси спремни да жртвују свој живот ради власника, показао је питбул по имену Чако који је примио 12

убода ножем и тако спасио своју власницу од њеног агресивног партнера.

Срећом, Чако је преживео.

--Невероватна прича о вучјаку који је спасио бебу нам долази из Енглеске. Роџер Валдеј је шетао свог пса вучјака, који је изненада почео да лаје на жбун, у коме је лежала беба. Доктори су потврдили да би умрла да је остала само неколико сати дуже сама у парку.

--Да су пси толико везани за децу показује прича из Америке, када је стафордски теријер Џеф ризиковао свој живот супротставивши се отровној аустралијској смеђој змији како би заштитио троје мале деце.

--Нису само власнички пси хероји. Луталица Принцеза Коко, покушала је да одбрани нападнуте људе на улици. То се одиграло у предграђу Мајамија, а пса је након пуцњаве спасио локални полицајац.

-Пси су дивне, веома нежне, паметне и интелигентне животиње. Жртвовали би се за свакога. Много су бољи и осећајнији од људи. Препоручујем свима да имају пса јер:

*Власници паса ређе пате од депресије, осећају се мање усамљено, имају веће самопоуздање, доживљавају мање стреса, много су активнији од оних који немају псе и генерално су срећни

Вучјак

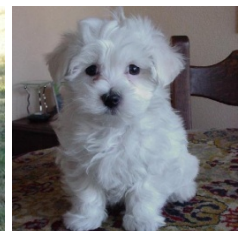
Самојед

Бостон теријер

Шетландски овчар

Малтезер

ЗАНИМЉИВОСТИ

Јесте ли већ чули да...

... у Мозамбику жене праве својеврсне креме од млевене коре дрвета како би заштитиле лице од сунца.

... француска списатељица Франсоаз Саган (1934–2004) узела је име принцезе Саган, јунакиње романа „У трагању за изгубљеним временом” Марсела Пруста.

... слоновача је назив за дентин који се налази у саставу зуба појединих животиња. Слоновске кљове главни су извор слоноваче, али и зуби моржа и нилског коња .

... Микеланђело је био леворук.

... кад му је било девет година, Лав Николајевич Толстој (1828–1910), славни руски писац, пао је с трећег спрата куће у Москви, али није сломио ни једну једину кост.

... према предању, Марко Поло украо је рецепт за прављење тестенине од Кинеза и донео га у Италију.

... у једном скоку тигар може да прескочи и десет метара.

... екстракт лишћа лимунове траве користи се за прављење мирисних сапуна, парфема и помада.

... стари Грци користили су скелет морског сунђера приликом купања, за рибање столова, али и глачање оружја.

... процењује се да једна жаба крастача може да ухвати и поједе око 10.000 инсеката само током лета.

... око 45 одсто производње гвожђа у целом свету добије се прерадом метала с отпада.

... у античком свету кијање се сматрало добрим предзнаком.

... кунг фу на кинеском језику значи „време одмора”.

Јесте ли већ чули да...

... параскаведекатриафобија је страх од петка,
13. у месецу .

...краљ
Милан
Обреновић
(1854–
1901) донео
је одлуку о
оснивању
Српске
краљевске
академије
1. новембра
1886. и сам
одредио
првих 16

академика, а онда законом уредио да нове
чланове бирају сами академици, што важи и
данас .

...до 16. века госте јапанских чајџиница
забављали су мушкарци, такозвани таикомоћи
или хокан, а онда су дошле гејше.

...по једном предању, шест минарета чувене
Плаве џамије у Истанбулу настали су грешком.
Султан Ахмед I (1590–1617) тражио је од
архитекте да џамија има златни минарет.
„Алтин” је турска реч за „злато”, али га је овај
погрешно чуо и уместо тога саградио је алти –
шест – минарета.

...водени цветови (Ephemeroptera) представљају
најстарију групу крилатих инсеката и живе од
неколико сати до два-три дана.

...киви (Actinidia deliciosa) пореклом је из Кине
где је њен плод проглашен за национално воће.

...реч калдрма је грчког порекла и значи добар
пут (кало, кала – добро, добра и дромос – пут) .

...најдужи
поморски
мост на
свету је
Ђиаоцоу
беј бриџ у

Кини, дугачак 42 километра; отворен је јуна
2011. године и повезује луку Ђингао и острво
Хуангдао .

...у америчком фудбалу на терену постоји седам
судија.

...данашња зграда САНУ свечано је отворена 24.
фебруара 1952, у присуству маршала Тита
(1892–1980) који је за почасног члана изабран
11. новембра 1948. године. Краљ Милан
Обреновић, њен оснивач (1886), никад није
биран у чланство .

Школски хумор

Питац отац сина: Како стојиш у школи?

Одлично, сваки дан у другом ћошку, одговори
овај.

Учитељица: купујем, купујеш, купује,
купујемо... које је то време?

Време распродаје, одговорише хорски ученици.

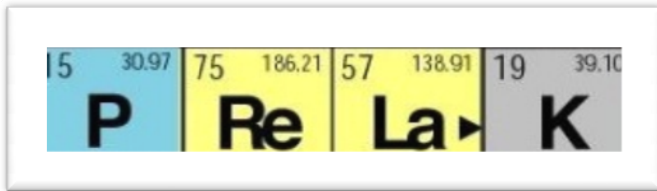
Школски хумор

Миа: Мама, мислим да нам је потребна нова наставница.

Мама: Како то?

Миа: Зато што ова ништа не зна него стално тражи одговоре од нас.

Какав је био контролни из хемије?

Наставница: Перице зашто си преписивао на тесту?

Перица: Али како знате?

Па у 18. питању твоја другарица је написала "не знам", а ти си написао "ни ја"!

Ако:

$$\lim_{x \rightarrow 8} \frac{1}{x-8} = \infty$$

Онда:

$$\lim_{x \rightarrow 5} \frac{1}{x-5} = \infty$$

Долази ученик кући са ђачком књижицом. Све јединице, а из музичког пет.

„Па поред оволиких јединица, ти још и певаш“, искрено се наљути мама.

Сине, шта сте данас радили у школи?

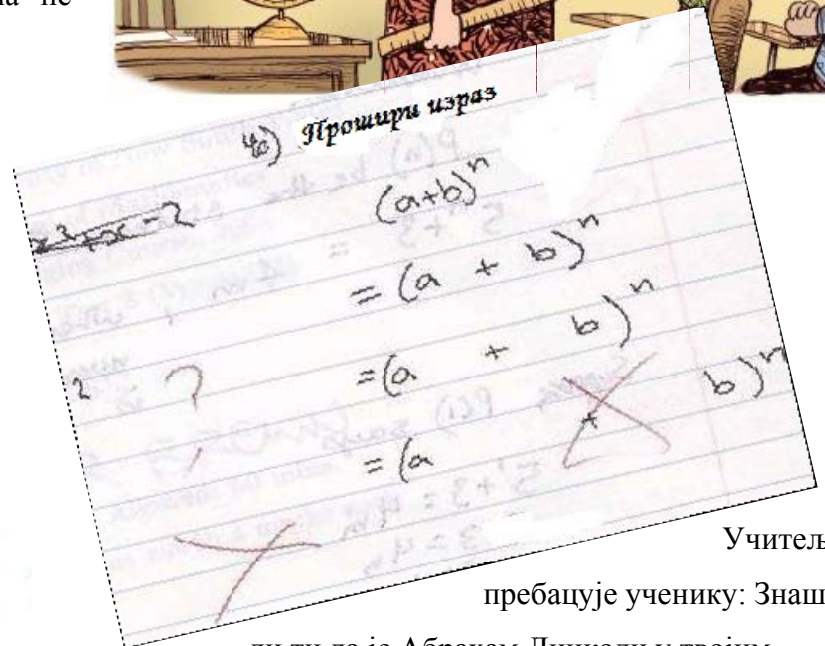
Из хемије смо радили ексерименте са експлозивним средствима.

А шта ћете сутра радити у школи?

У којој школи?

Ко је разбио прозор?

Па зар Ви мислите да ћу издати рођеног брата?!

Учитељ пребацује ученику: Знаш

ли ти да је Абрахам Линколн у твојим годинама био одличан ученик?

А знате ли Ви, наставниче, да је у Вашим годинама већ био председник САД?